

SPEJDERNES MAGASIN

39. årgang

nr. 7 - sept. 1955

JAMBO- REEN I CANADA

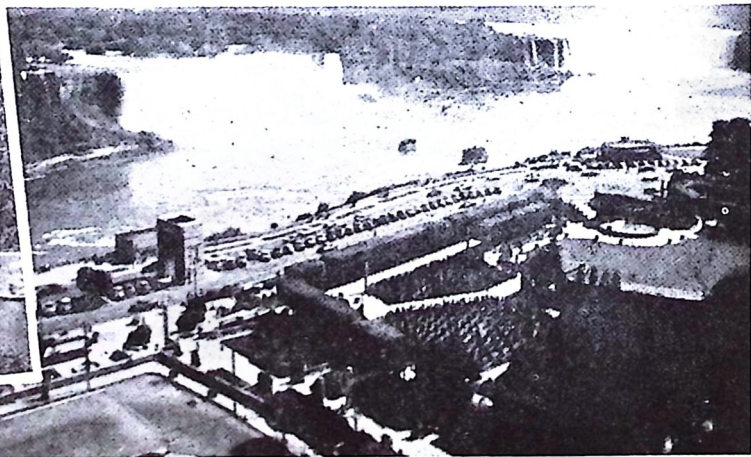
Canadiske spejdere har travlt med forberedelserne til jamboreen.

Netop i disse dage, hvor Spejdernes Magasin udkommer, er jamboreen i Canada åbnet. I næste nr. vil du kunne læse om de danske deltageres rejse derover.

Du kan måske høre nyt derovre fra ved at lytte til »Canadas danske stemme«, som lørdag og søndag sender kl. 19.30—20.00 på 16,84 m og 19,58 m. »Canadas danske stemme« vil besøge jamboreen og bringe reportager og interviews fra den danske lejr, idet der vil blive oprettet studier på lejrpladsen.

Der er 10 underlejre — sup-camps — i selve lejren. Hver sup-camp består af ca. 1300 spejdere og bliver administreret af førere fra Canada. Hver sup-camp har sin egen organisation, såsom religiøs tjeneste, registrering, program, udstillinger, information, første hjælp, sanitet og hygiejne, »public relations« — og hittegods.

Rigtig lejrsport bliver der ikke meget af, da al madlavning skal foregå over særlige apparater, og eneste tilladte brænde er trækul.

Vær med til at værne NATUREN

En skovrider har haft grund til at være utilfreds — og det endda på nogle spejdere, som ellers gerne skulle have ord for at færdes ordentligt i skovene. Men I vil også forstå skovriderens utilfredshed, når I nu hører om årsagen dertil.

På sin daglige vandring i sin skov fandt skovrideren en dag en seddel fæstnet til et træ. Han så naturligvis efter, hvad det var, og det viste sig at være en melding fra en øvelse afholdt af spejdere. På meldingen stod fortalt, hvor næste melding skulle findes. Vor skovrider tog meldingen med sig, og nærmest for en ordens skyld gik han videre til det sted, hvor den næste melding var opgivet at skulle være.

Han havde oprigtig talt ikke ventet at finde nogen melding, så I forstår, at hans skuffelse var stor, da ikke alene denne melding, men alle de øvrige, der havde været benyttet til spejderøvelsen, endnu alt for pænt var på deres plads. Skovrideren, der på denne måde kom øvelsen igennem kunne naturligvis

ikke have samme begejstring for øvelsen, som en spejdertrop sidste søndag havde haft.

Nu forstår du skovriderens utilfredshed — ikke sandt? Naturligvis var det helt forkert, at denne trop ikke havde indsamlet alle meldinger efter endt øvelse, og du og jeg ser ingen undskyldning for, at det ikke var gjort; men derfor kan vi godt minde hinanden om, at enhver melding, der bruges på en tur eller øvelse, skal være mærket med patruljens eller troppens navn samt dato for afholdelse af øvelsen, og endelig det meget vigtige, at alle meldinger indsamles efter endt tur eller øvelse. Dette må være en regel uden undtagelser!

»Madpapir og æggeskaller, pyn-ter ej i skovens haller...«.

Nej, det gør de ikke, og derfor skal vi også sørge for at fjerne det. Er der opsat papirkurve, bruges de naturligvis.

Er du i lejr, brænder du papir, og hvad der ellers er muligt at brænde, alt andet affald går i af-

faldshullet. Det skal være gravet så dybt, at du ved tildækningen af affaldshullet kan komme jord på i en dybde af ½ meter. Bliver det til mindre, så er der meget stor risiko for, at et eller andet dyr vil kunne lugte sig frem til affaldshullet og grave det op, når I har forladt jeres lejrplads.

Sker det, så er det galt fat med jeres lejrspot, og I må forbedre jer på det punkt.

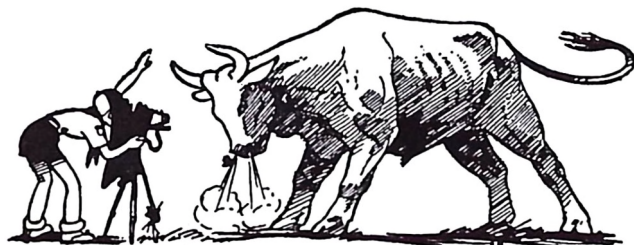
Desværre ser vi for ofte — og navnlig efter søndage — at det flyder med papir og flasker i vore skove. Ser I det, så vær ikke bange for at gøre en good-turn ved at rense en sådan plads. En patrulje- eller tropstur kan udmærket afsluttes ved, at I i samlet flok sætter jer det mål at rense et bestemt skovområde. Det er en god måde at give tak på!

Baden- Powell sagde isøvrigt, at når man forlod en lejrplads, så måtte man kun efterlade sig to ting. Den første er »ingenting«, den anden sin tak.

Skotte.

MAGASINETS FOTOKONKURRENCE

Tag chancen og vær med

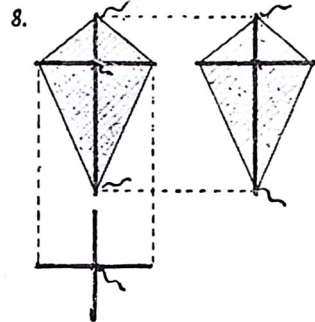
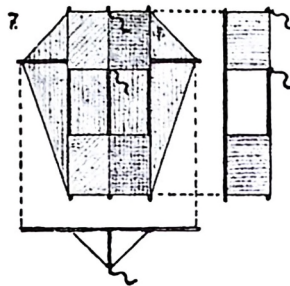
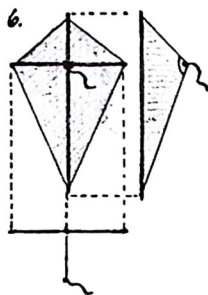
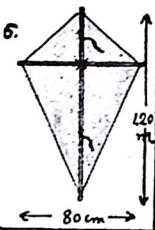
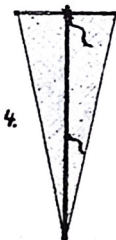
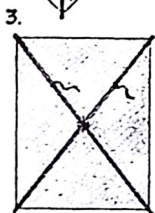
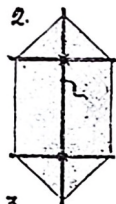

Den 7. september er sidste frist for indsendelse af billeder til Spejdernes Magasins store fotokonkurrence, så du kan endnu nå at indsende dine bedste billeder.

De fire grupper er:

1. Instruktive billeder.
2. Situationsbilleder fra ture og lejre.
3. Landskabsbilleder.
4. Lejrbaalsbilleder.

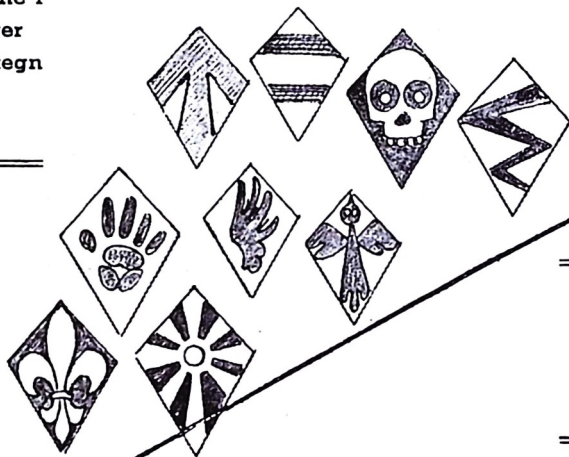
Læs i majnummeret af Spejder-nes Magasin om de gode præmier.

Vi bygger DRAGER

Dragesæsonen står for døren

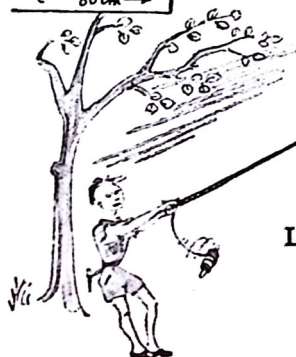
Mal dragerne i
patuljefarver
eller med tegn
og med
symboler

Bemærk!
Kom aldrig i
nærheden af
lysledninger

**Hvilken patrulje bygger
den smarteste drage?**

Læs denne artikel, der sætter dig i gang med dragebygning

DRAGER

Når sommer- og efterårsblæsten farer hen over landet, så er der mange, der kaster sig over dragesporten, ja, netop dragesporten, for drevet rigtig er det mere end leg.

LIDT HISTORISK

For over 2000 år siden var dragen kendt hos grækerne og kineserne og også hos japanerne er dragebygning gennem tiderne blevet en virkelig kunst. Uden for Tokyo og Nagasaki har man hvert år på visse festdage konkurrencer med drager, som måler op til 20 meter i tværsnit, og som vejer så meget som 2200 kg. Så det er ikke så mærkeligt, at der må en 150 mand til for at få en sådan basse i luften.

Japanske købmænd bruger sommetider drager til at reklamere med.

Allerede i året 1749 målte en engelsk forsker temperaturen i forskellige luftlag ved hjælp af en drage.

Amerikaneren Benjamin Franklin, som du jo nok har hørt noget om, »samlede elektricitet« fra et skydække ved hjælp af en drage. Det skete 1752 i Philadelphia — men lad være med at efterligne ham, for det forsøg havde nær berøvet ham livet.

Baden-Powell konstruerede en tandemdrage til militære observationer. Den var så stærk, at den kunne hæve sig i luften med en mand om bord. Højderekorden for en sådan dragetype er omkring 90 meter. Tænk dig at dingle 90 meter oppe i luften under en drage!

Under den sidste verdenskrig brugte englænderne nogle gummi-både med radioudrustning, hvor antennen blev båret oppe af en drage.

Den noterede højderekord er på 9740 meter og er sket i forbindelse med meteorologiske observationer. Du kan jo prøve, om du kan slå den rekord!

DRAGESPORTEN FORLØBER FOR DEN MODERNE FLYVNING

I sin bog: »Jeg fløj«, skriver Ellehammer om, hvad legen med drager førte til for hans vedkommen. Han fortæller: »Der var dog en ting, der mere end nogen anden kom til at betyde noget for mig

senere hen, det var legen med drager. Når vinden blæste kraftigt op over engene, drog vi med kæmpemæssige drager, byggede af gamle møllesejl. Og vi drenge konkurrerede meget hårdt indbyrdes om, hvis drage kunne bære de tungeste byrder. Konkurrence giver opfindsomhed, og vi blev til slut store drageeksperter. Vi nåede endog så vidt, at dragerne kunne bære os selv, når vinden var stærk nok dertil.«

HVORDAN BYGGER VI EN DRAGE?

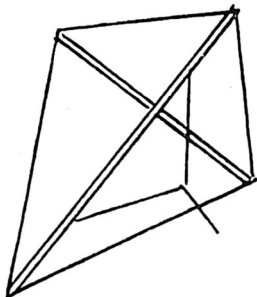
For at få en drage, der kan stige højt, må vi bygge en drage, der vejer mindst muligt i forhold til overfladen. Den må dog ikke blive for spinkel, for så kan den ikke modstå vindens tryk.

Spidsdragen er den mest enkle. Den består af skelettet, snore og overtræk. Skelettet laves først, idet vi anvender to lister, 1½ cm i tværsnit, eller knastfri rundstokke eller spanskør.

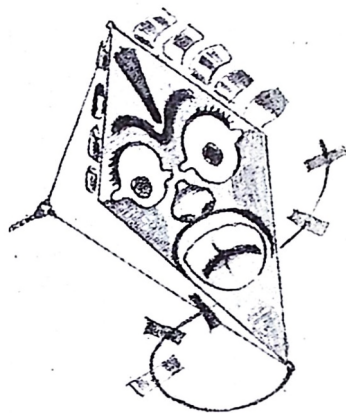
Stavene, langstaven og tværstaven, bindes sammen eller evt. limes — ikke sømmes — således at langstaven skal være en trediedel længere end tværstaven. Afstanden fra dragens spids og ned til krydsningspunktet skal være en trediedel af dragens længde.

Inden overtrækket sættes på, bindes en tynd, men stærk snor fra spids til spids.

Overtrækket kan være af silke eller tyndt, vindtæt stof — papir kan også anvendes. Det skal i så fald være stærkt karduspapir. Overtrækket limes på, hvorefter stillesnoren anbringes på langstaven. Se tegning.

På stillesnoren anbringes løbesnoren. Denne bindes på, så den kan forskydes, og på den måde bliver man i stand til at give dragen den rette vinkel.

Dragen forsynes med en hale, der er ca. 8 gange dragens længde. Den er nødvendig, for at dragen ikke vælter fra side til side, når den er i luften. Til hale kan bruges en almindelig snor med en metalkugle i enden, men det ser nok så festligt ud med nogle papirstrimler eller glinsende staniolpapir.

Bygget rigtigt skulle sådan en drage kunne stige over 300 meter. Hertil skal bruges en snorlængde på ca. 1 km. Da snoren ikke må veje for meget, men samtidig skal være stærk på grund af vindtrykket, vil det være bedst med en snor af fiskegarn.

Når du starter, skal du have rullet en 25 m snor ud, og den skal være strakt mellem de to, der sætter dragen op. Og du starter naturligvis i modvind!

Vi glæder os til at høre fra dig, hvis du får lavet en smart drage og får den højt til vejrs.

(Delvis fra Scouten).

DRAGEKONKURRENCE

Læs nærmere på side 134 om en dragekonkurrence, hvori alle patruljer kan deltage.

*D'après l'ordre de son Majesté le Roi, j'ai le plaisir
d'inviter les musquetaires de monseigneur de Treville à la
fête que la ville d'Amiens donnera au Hôtel de Ville.*

mardi le 15 avril.

*On sera prêt de se divertir en galles à dix-neuf heures trente
minutes dans la salle du "Jardin des Roses".*

*Leurs Majestés le Roi et la Reine et leur cour accom-
pagné de son Entourage, Monsieur Richelieu assistera
à la fête à laquelle le grand parrain du peuple sera
offert à sa Majesté la Reine Anne.*

Henri de la Couronne

nåle med diamanter, indfældet på et fløjelsbånd, som han med megen artighed hængte om skulderen på Hds. Majestæt.

Dansen fortsattes derefter, men pludselig mærkedes en del uro, ligesom musikken brat standsede op. Det viste sig nu, at dronningens diamantnåle var forsvundne på en mystisk måde og ikke til at finde.

EFTERFORSKNINGEN BEGYNDER

Kaptajn de Treville beordrede sine musketerer til at deltage i opklaringen af mysteriet og gav dem besked om, at møde næste dag på Concordepladsen for nærmere ordre. Ligesom man havde et spor at gå efter, havde man også sine formodninger om, at en vis høj, gejstlig herre ikke kunne siges fri for at have en finger med i spillet.

Fra Concordepladsen sættes kursen om lørdagen mod Fontainebleau (Sandholt), hvorfra den egentlige efterforskning udgik. Efter at have modtaget nærmere meddelelse sendtes musketerkompag-

DE TRE MUSKETERER

Dagene gled ensformigt hen for kaptajn Treville's musketerer indtil der den 7. april til førerne for de enkelte kompagnier indløb en elegant indbydelse fra Hans Majestæt, Kong Ludvig den 13's hofmaskallat til samtlige musketerer om at give møde fredag den 15. april i Salle »Jardin des Roses« på le Hotel de Ville i Amiens, hvor byen denne aften gav en stor fest, og ved hvilken lejlighed Deres Majestæter ville komme til stede.

Den nævnte dags aften mødte man frem i stiveste galla med spændesko og vajende fjer i hatten. Hoffets og bourgeoisiets damer var i grande toilette, og der rådede en festlig stemning, så alt tegnede til en stilfuld aften. Musikken spillede snart op til dans, hvorfra de mange musketerer inklinerede for deres damer og valsedes ud på det bonede gulv.

Ud på aftenen meldte hornfan-

Følg med Dick på det spændende Sct. Georgsløb 1955

FOTO: KNUD HOLLENBO

farer Deres Majestæters komme, og medens man ærbødigt bukkede og nejede, skred Kongen og Dronningen ledsaget af deres følge, blandt hvilket sås Hans Eminence, kardinal Richelieu, frem gennem salen og op til den kongelige tribune, hvor de tog plads. Borgmesteren, Monsieur Pierre Lacroix, bød majestæterne velkommen og overrakte dronning Anna et pragtfuldt smykke bestående af 34 guld-

nierne ud i terrænet, hvor mørket efterhånden udviskede konturerne.

På det store højdedrag, der som en udløber fra Ardennerne skyder sig frem mod nord, ligger Moulin Trente. Den kan ved dag ses langt ud i landskabet, men nu var det mørkt, og dens sorte silhouet opdagedes derfor først, når man stod foran den. Alt var tilsyneladende stille her, dog hørtes af og til ligesom en svag puslen inde i møllebygningen. Var det mon møllesvenden, der var påfærde endnu, eller blot musene, der rumsterede, man så jo intet lys? Man søgte indenfor, og der bag melsækkene tittede et forslagent musketerfjæs frem. Det var Porthos, og han havde gode oplysninger at kunne give.

PA SPORET

Lidt syd for Moulin Trente ligger det gamle Slot Chambord (Østrup-

gård), som tilhører Hs. Eminence Kardinalen. Han selv sad den samme aften i et af gemakkerne på slottet sammen med slotsfogden, Armand D'Hiver og en officer i garderkorpset, Robert Cahussac. Alt medens kardinalen med slet dulgt fryd talte om det puds, han havde spillet dronningen ved at rane de kostbare diamantnåle, nød de tilstedeværende et tarveligt måltid bestående af franske pølser og kaffe. Inde i værelset ved siden af befandt sig et antikt chatol, hvori han havde gemt de ædle stene; dog ikke dem alle, thi kardinalen, der noksom var bekendt for sin snuhed, havde taget alle muligheder i betragtning og derfor anbragt de resterende andet steds, dog herom hører vi nok nærmere senere.

DIAMANTERNE FINDES

Iøvrigt var slottet omgivet af en dyb, vandfyldt grav, ligesom det var mandstærkt besat af gardister, der årvågent gav agt på hver mistænkelig lyd. Men musketererne var også snedige; de fandt trods alt vej lige op til slottets mure, hvor et lille åbent vindue ned til de skumle kældere stod åbent. Man klemte sig gennem den smalle åbning, gennem spindelvæv og over negleslim, henover fugtigt sten-

Fra festen i Salle »Jardin des Roses« på le Hotel de Ville. Deres Majestæter Kongen og Dronningen overvårer ballet. Bagest i midten ses Hs. eminence, kardinal Richelieu.

gulv, og sneg sig lydløst op i det overliggende stokværk. Det var et farligt foretagende, blev man pågrebet, var bolt og jern i fangehullet vis. Men det gik godt; medens kardinalen dypede sine pølser i den krasse sennep, forsvandt de funklende diamanter ud af Hs. Eminences chatol.

Kardinalens gardister og hjælpere sværmede også omkring ude i terrænet. Man måtte fare forsigtigt frem for ikke at falde i hænderne på disse Eminencens håndlangere, der havde ordre til at antaste, hvem de traf på. I Meung kom Aramis, en musketer, i klammeri med gardister, der overfaldt ham og gav ham flere kårdestik, hvorpå de fjernede sig og lod ham såret og hjælpeløs tilbage, indtil musketerkompagnierne fandt og forbandt ham.

EN HEMMELIGHED OPSNAPPES

En karosse rullede hin aften hende ad vejen, der fra Karmeliterklostret fører sydpå gennem de store skove ved Bois Tracy. De raske heste travede muntert fremad med den lette vogn, i hvis indre man, ved det svage lys fra lygterne, skimtede to personer. I udkanten af skoven lå et lille hus; her standede karossen, og de to personer steg ud. Idet de gik ind i huset faldt lyset fra lygten indenfor henover deres skikkelser, og man genkendte med forundring kardinalens mest betroede mand, de Rochefort, og Mylady.

Musketererne, der skjult havde overvåret denne scene, sneg sig forsigtigt efter parret, som imidlertid havde begivet sig op i et

Musketerer ved slottet Chambord efter lykket listet sig ind på slottet og bemøjet sig diamantnålene. Iøvrigt den vindende patrulje, »Moseuglerne«, fra 3. Odense trop.

værelse ovenpå. Til held for musketererne var der ingen i det nederste værelse, men af frygt for at blive pågrebet, turde man ikke liste sig ovenpå, hvor der sikkert blev drøftet hemmeligheder, som det var godt at vide besked med. Noget mismodig tog man foreløbig plads ved kaminen, indtil der pludselig lød svage stemmer med gennem skorstensrøret. Med tilbageholdt åndedræt lyttedes der til den samtale, der førtes ovenpå, og af hvilken det fremgik, at kardinalen havde efterladt nærmere ordre ved de store høje i skoven ved Douaix. Så blev der stille en stund, hvorefter man hørte trappen knage af de Rochefort's fodtrin. Men da var musketererne uset forsvundne ud i mørket.

Douaix er en samling huse, der ligger på et højdedrag, hvis kuppel delvis er kronet med højskov. På det højeste punkt findes nogle stenprydede oldtidsgrave, hvortil er knyttet nogle mystiske sagn, der gør, at menigmand ikke gerne kommer her ved natattid.

MYSTISK PROCESSION

Midnatsklokken havde just slået sine tolv rungende slag i den nærliggende landsby Verneuil, da det raslede i underskoven, hvor flere musketerer nu kom tilsyne i buskene, idet de spejdede spændt i den retning, hvor der pludselig viste sig lys, der langsomt nærmede sig.

Frem gennem skoven skred seks kutteklædte og fakkelbærende munke med hætter over hovedet. Imellem sig bar de en kiste, idet de samtidig mumlede en sang, der lød som en mellemting mellem Chopin's sørgemarch og pramdragernes sang fra Volga. Forrest gik en abbed med en opslået bønnebog, ud fra hvilken der gled et papir til jorden, hvad der ikke bemærkedes af denne gejstlige skare.

Da processionen var draget forbi, fik musketererne travlt med at studere det tabte papir, der viste sig at være en egenhændig skrivelse fra Hs. Eminence. Den indeholdt oplysninger af værdi for den fortsatte eftersøgning. Athos, der var tilstede her, beordrede nu musketererne til at begive sig til la Rochelle (Stensgaard) for natkvarter.

De tre musketerer

EFTERSØGNINGEN FORTSÆTTES

Alt tidlig den næste morgen drog man videre, og takket være det af abbeden tabte brev fra kardinalen, havde man et godt spor at gå efter. Vejen lagdes over Verdun, hvor man stødte på en del kardinalgardister, som sikkert var udsendt for at hindre musketererne i at komme videre frem. Det kom til en større bataille, som dog endte med, at gardisterne måtte fortrække.

I den lille by, Douville, ligger kroen »Columbier Rouge«. Her træffer vi den samme dags formiddag en del gardister forsamlede omkring et bord, hvor raflebaget flittigt intonerer sin ejendommelige lyd. Alt medens terningkastene vurderes, pokuleres der hyppigt med tinkrusene, som den trivelige og gemytlige krovært, Monsieur Lappebie, sørger for stadig er fyldte med det mørke fluidum, der er særegent for det departement, hvortil Douville hører. Værten vimser til stadighed om mellem bordene, idet han kaster stjålne blikke til et afsides bord, hvor nogle personer sidder i dæmpet samtale. Ser vi nærmere til, opdager vi i selskabet en gejstlig herre, i hvem man genkender Hs. Eminence, kardinal Richelieu, der just i den tidlige morgenstund er kommet hertil. På bordet foran ham ligger de resterende diamanthåle og glimrer i det svage lys, der råder i kroen.

Men udenfor krostuen lurker musketererne, der har fået færten af, hvor diamanterne opbevares. Ved hjælp af nogle gardistuniformer, der hænger i forstuen, forklæder

man sig og træder ind i skænkestuen, idet man med en brovntende stemme forlanger forfriskninger.

KUPPET LYKKES

Hs. Eminence var så optaget af sin samtale, at han ikke bemærkede meget af, hvad der skete rundt om ham og at ivrige fingre behændigt tilegnede de skønne nåle. Efter det vellykkede kup søgte musketererne hurtigt bort fra kroen, og standsede først op i Abbeyville, hvor der ved hjælp af en optisk telegraf indløb en besked om at begive sig til Nazair (Hvedholm), hvor Porthos ventede dem.

Ved ankomsten hertil forklarede han dem, at smykkeskrinet, som diamanthålene havde ligget i hin aften ved overrækkelsen i Amiens, nu var fundet kastet i en sø tæt her ved Nazair. Samtidig fik musketererne oplysning om, at kardinalen havde spærret alle veje ind til Paris (Fåborg), hvorfor det tilrådedes at søge ud til kysten, til Boulogne sur Mer, for derfra mulig pr. båd at nå ind til den store by.

EN SIDSTE HINDRING

Da kardinalen, efter at diamanterne var fratrækt ham, for enhver pris ville forhindre, at musketererne nåede frem til majestæterne med disse, havde han givet ordre til, at gaderne i Paris skulle være spækket med gardister, for om muligt at kunne erhverve smykkerne igen. Det kom derfor til adskillige skærmydsler, inden det lykkedes for de fleste musketerer at nå frem til Louvre (Restaurant »Klinton«), hvor majestæterne sad i spejlemakket på fløjelsbetrukne stole og i spænding ventede på at høre nyt om guldhålene.

Dette var beretningen om 5. Odense trop (155 p.), nr. 2 »Rævene«, 10. Odense trop (144 p.) og nr. 3 »Hjortene«, 1. Odense trop (142 p.).

Dick.

SPEJDER HUMØR

Lidt sjov om spaden

Denne er en dims, som består af et skaft, der som regel er flækket, og en bulet blikplade. Hvis skaftet af en eller anden grund endnu ikke er flækket, bør man starte en patuljekonkurrence gående ud på at se, hvem der med et enkelt hug kan flække skaftet på langs helt ned til pladen. Det er næsten som at slå katten af tønden, men meget mere morsom og underholdende.

Når spaden så har været brugt til denne lille juleleg, har man jo rig lejlighed til at øve sig i taklinger, idet man bør anskaffe sig en 2 cm tyk stålwire og vikle om skaftet, hvorved dette får et dekorativt udseende samt bliver mere holdbart.

Hvis spadebladet endnu ikke er bulet på alle leder og kanter, kan man banke et par små spejdere oven i hovedet med det, skulle det mod forventning ikke hjælpe, må man ty til skovmændenes hoveder.

For at slippe for det griseri, det

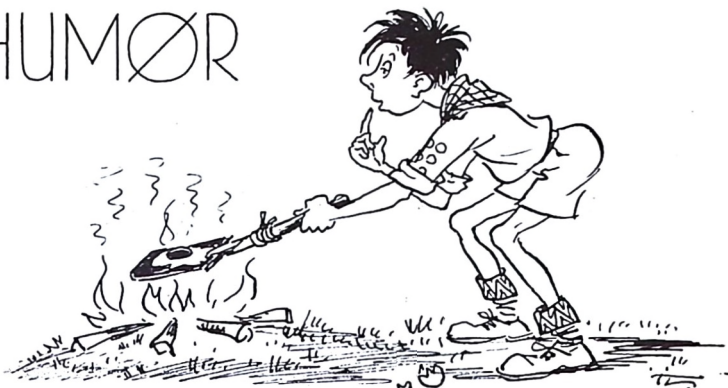
er at male skaftet, kan man bruge dette som ildrager, hvorved det får en smuk og holdbar sort farve, som ydermere, hvis farvningen udføres rigtigt, går gennem hele skaftet.

Der kan opnås en ganske fortræffelig øvelse i at kaste med spade. Dette giver ganske vist spaden visse tilbøjeligheder til at tabe enten hovedet eller skaftet, men hvad gør det, så er der jo det mindre at slæbe på for en træet spejder. Husk blot: tab endelig ikke selv hovedet og begynd at grave med spaden, for det har den bestemt ikke godt af.

Husk, en spade har langt fra godt af at blive rensat. Det gælder nemlig om at få så meget jord som muligt til at hænge på spaden, når den skal lægges væk til næste tur. Man kan f. eks. bruge spaden som neglens, hvilket giver et godt grundlag for at spejle æg på den, da man i så fald kan spare lidt på fedtelsen, og varmen vil også holde sig længere i metallet.

Formand for den 21. kommission til udbredelse af den almene spade-kundskab.

(3. Ø.)

(Boys Life)

Mon ikke det er på tide at bryde lejren Skipper?

(The Scouter)

Der gøres klar til dagens sejlsads.

(Foto: K. E. Petersen)

SØSPEJDERNE

sejler Isefjorden tynd

Læs Gunnar Hansens levende beretning
om årets store søspejderlejr

Læser du nogensinde aviser? Hvis du gør, vil du måske have fundet ovenstående overskrift i et af de københavnske blade — og hvad ligger der så bag den overskrift?

Jo, en lørdag—søndag her i sommerferien begyndelse kunne folk langs Sjællands kyster se en række sprydggede både — Alborgjoller — stævne mod Isefjordens munding ved Hundested og Rørvig, hvor de mødte andre af søspejdernes joller, som alle holdt kurs mod det samme mål — bugten ved Kongsøre, hvor alle søspejdere fra hele landet skulle mødes for dels at prøve styrke i de almindelige lejrkonkurrencer,

som findes blandt alle spejdere, og dels skulle de kappes i sejlsads og roning. Mange kom som sagt sejlede, idet de lagde deres sommer-togt om ad denne korpslejr, men nogle kom over land, for ellers kunne de slet ikke nå frem til lejren i tide.

Lejren rejser

I løbet af mandagen rejstes det ene telt ved siden af det andet i »Sandskredet«. Snorlige lejr-gader, som alle mandede ud i paradepladsen med signalmasten, hvor søspejdernes hvide stander med det blå anker med liljen gled til tops for at veje over lejren hele perioden. Under nokken Dannebrog — og talrige mangefarvede signalflag gled skiftevis op og haledes ned, alle med hver sin betydning.

Fra alle teltene er der udsigt ned over stranden, hvor ca. 30 alborgjoller ligger og vugger blidt for deres fortøjninger — og videre ud over Isefjorden med Orø som grænse for øjet. Længere borte langs stranden opbygges i løbet af mandagen den ene bålplads ved siden af den anden — hver patrulje sin. Først og fremmest ildstedet — kogerender og jægerild — et par patruljer laver de fineste gammelmandsildsteder — næsten alle lavede brændeskjul — (de der ikke gjorde det kom senere til at fortryde det bittert!!!) — affaldshul var der selvfølgelig ved alle patruljer, men også grydestativ, spisebord, tallerkenrække, og mange andre lejrarbejder så dagens lys, for ikke alene skulle standlejren være god og nyttig, der var jo også spørgsma-

let om at blive placeret i konkurrencen.

Lejren åbnes

Ind imellem den første parade med søspejderlederen Fritz Lerche i spidsen for staben, der i de kommende dage sørgede for, at vi fik en »knippel« lejr — og så var pludselig den første dag til ende. Egon blæste retræten og en halv time efter var vi alle til køjs, og der var ro i lejren. Kun i stabens telt brændte der lys længe efter; meget var der at planlægge til næste dag, selv om det store arbejde var blevet gjort i forvejen — og af og til blændede en lommelygte pludselig op i mørket, når vagtpatruljen på sin ensomme vandring inspicerede om bådene lå, som de skulle, og ingen søspejder gik i søvne.

En dag i lejren

I en spejderlejr skal man vækkes af et signalhorns toner, og næste morgen tumlede vi søvndrukne ud af teltene i badebukser, da reveillen lød — alle tog sig en dukkert i bølgerne — bålene begyndte at ryge på kogepladserne — havregrøden og thevandet kom over — teltene blev udluftet — soveposerne lagt til solning — morgenskafning — teltorden — lejrchefen Frank fløjter

Her er et glimt ud over den dejlige lejrplads

(Foto: Fritz Lerche)

til flagparade — reglementeret uniform — morgensalme — flaget sættes — »Der er ingenting, der maner...«.

Frank og Erik kommer med dagens planer — dagsbefalingen er slået op derhenne ved egetræerne — lejrinspektion — alle patruljer »up to stand-

dard« får det lille blå flag anbragt ved forbardunen. Resten af formiddagen: Fri sejlsads.

Af med fodtøjet, de korte bukser smøges op — springet i land tages med ud, og der hales ind på ankeret, så stævnen kommer op i vinden, op med storsejlet, fokken, flaget. Klar ved krogen, hal ind — så sejler vi — fald af til styrbord, bak fokken — tyve, tredive joller stryger ud over Isefjordens solglitrende vande, mens patruljens medlemmer har travlt med at klare op. Der skal være kapsejlsads i eftermiddag, mon vi kan klare den — får vi lov til at sætte toppen? — nej, ikke alle joller har topsejl med — hvem kommer der? Nå, det er Bøgeblad og Jørgen, der skal ud at lægge bøjerne ud til kapsejlsadsen — så må vi ind at skaffe — klar vende — klar er — skumsprøjt om båden — lad gå krog — Per og Svend bliver om bord og klarer op — vi andre går i land og smører klemmer — der stilles kl. 14.

Kapsejlsads

Kapsejlsads — alle patruljer deltag, selv om de ikke alle har båd med i lejren — der startes i flere heats. Gunnar og Torben, vores allesammens doktor, står ved signalmasten — snart er alle på kryds ned over ad trekantbanens første side. Der er ikke så forfærdelig megen luft, men det varer ikke længe, før et par både skiller sig ud af feltet og viser, at de forstår at udnytte den vind, der er. Snart lænser bådene nedover mod mållinien, hvor Bøgeblad ligger på maven i dommerbåden med stopuret i hånden: Nu — det var den første — så går det slag i slag — snart ligger alle bådene tilbage i bugten ved Sandskredet. Der gøres klart skib, spules dæk, ordnes tovværk, og snart er alle travlt beskæftiget med skafningen. Om aftenen et lille lejrball som festlig og stemningsfuld afslutning på en dejlig dag på og ved vandet.

Kaproning

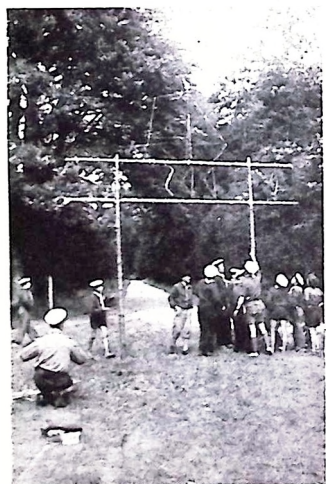
Næste formiddag er kaproning med fem-mands bådhold — fire ved årene + den uundværlige styrmand, der kan heppe hele sit hold til sejr. I dag er der den luft, vi kunne have ønsket til kapsejlsadsen

Så pilles der kartofler

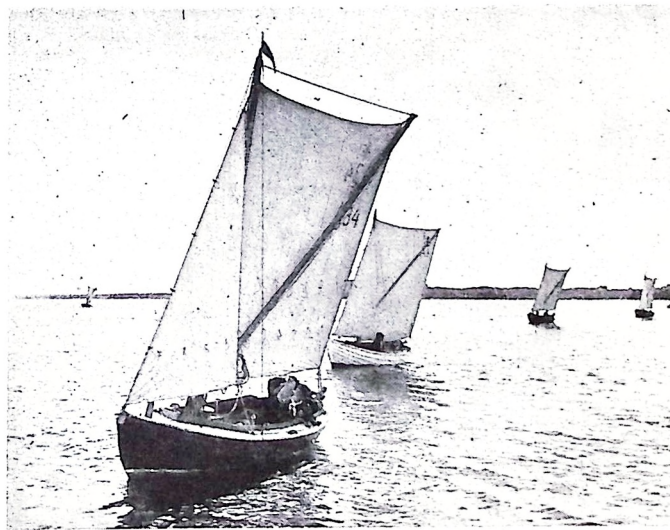
(Foto: K. E. Petersen)

i går — snart går starten for det første heat — der trækkes i åerne, så skumsprøjtet står højt om stævnen — taktfast lyder kommanderne — konkurrencen er hård, men den, der får den fineste start og kender fidusen med de tre små, korte åretræk straks ved starten, får et forspring, som er vanskeligt at fange ind — vinderholdet bliver fejret, trætte og udasede, så snart de kommer i land. — Om eftermiddagen tager vi en tur i busser rundt i det skønne Odsherred. Vi ser til Jarlen af Bothwell, traver op på toppen af Vejrhøj, ser Dragsholm, udtørringen af Lammefjorden, Skamlebæk radio, fjernsynstårnet,

Den store indgangsportal rejser

(Foto: Fritz Lerche)

Bådene stævner ud i fjorden — et dejligt syn

(Foto: K. E. Petersen)

Sejladsen endt for i dag
(Foto: Fritz Lerche)

kører ned ad Danmarks højeste landevejsbakke. — Om aftenen kommer regnen, men hvad er en søspejderlejr uden regn?

Spejderchefen på besøg

Næste formiddag afgøres Kongsøremesterskabet i kast med redningsreb. Midt i det hele kommer spejderchefen Ove Holm sammen med Strix, som hygger sig sammen med os nogle timer.

Spændende terrænleg

Senere røbes det, at den kinesiske general og admiral Wuh Fuh er gået i land nede sydpå med sine tropper, og at Chu Wai Ling, hans hårdeste modstander har sat sig fast nord for torpedostationen, begge har opslået deres hovedkvarterer og går så i bådene og mødes i et forrygende søslag, omfattende en spækhuggerjagt, som overvåges af jungmændene om bord på to motorbåde fra stationen. Da alle flag var strøget, trak de to flåder sig tilbage til deres hovedkvarter (hvor de fik en mætig byge), og hærene fortsatte kampen i land hele natten; først da det blev lyst, kom kæmperne tilbage til lejren — formiddagen gik i fred og ro, men om eftermiddagen måtte patruljerne ud påny i et orienteringsløb, som satte vore evner som navigatører på prøve, idet vi selv skulle sætte kursen og styre efter kompas — omend på landjorden.

Sidste lejrball — og lejren er slut

Fredag aften samledes vi med vore gæster om det sidste store lejr-

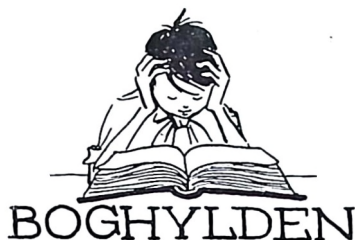
bål på stranden. Der var rigtig feststemning i de kvikke spejdersange, i kanonerne, i Fritz' tale til os, i tonerne fra mundharpe, gitar og harmonika. Den stille stemning vi alle mindes fra vore lejre, en dejlig sommeraften ved stranden med den grønne skov som baggrund for det gnistrende bål, bølgenes skvulpen mod stranden

— og afslutningen, som fik dagen til at klinge ud i fuldtonende harmoni.

Lørdag morgen var der frisk luft og sol. Alt så fint ud til opbruddet; men i løbet af få timer steg vindstyrken, og regnen kom plaskende ned over os. Ralph Andersen, selv gammel spejder, kom, og da han vidste, at vi som søspejdere ikke tager nogen chance på havet, lå ålborgjollerne snart godt i læ bag torpedostationens mole, mens grej og sejl var kommet i tørvejr i den gamle feriekoloni.

Så var den lejr slut, og vi siger tak til korps og stab samt alle som var med til at gøre denne lejr til en minderig oplevelse. De, der ikke kom frem, mangler nogle af de bedste blade i deres logbog.

Gunnar.

BOGHYLDEN

Sigrid Thomsen: MARTIN SOM SMUGLER. (8,75 kr. — Gyldendal).

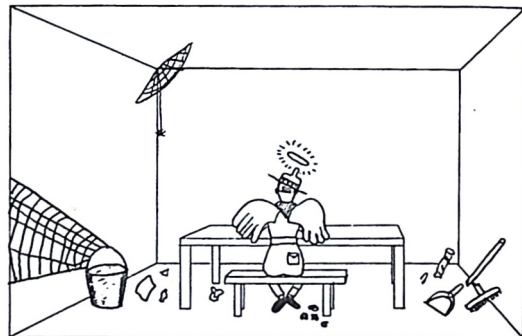
Bogen er let at læse, selv mindre ulveunger vil kunne få glæde af den. Megen spænding og dramatik må vi igennem, før det lykkes Martin at besejre smuglerne.

HANS HVASS: DYR I FARVER. (Politikens forlag. — Kr. 9,50).

I denne fortrinlige bog findes ialt 109 dyrearter, der alle vises i fremragende tegninger i farvetryk. Her til kommer de korte og præcise dyrebekrivelser, der gør, at denne håndbog vil være en god hjælper for alle, der med interesse for dyrene i naturen vil hente mere viden om dette emne.

Bogen bør findes i tropsbiblioteket, og depotet har den!

Sk.

NÅR MAN LOKALEBØG SKAL SKRIVE
DET GÆLDER OM AT OVERDRIVE
DEN TILSTAND DER ENNS ØJE MØDER
SAMT HVORDAN MAN PÅ DETTE BØDER.

Både vingerne og glorien manglede på vor tegner, da han afleverede denne tegning i foråret. Vi håber — for lokalets skyld — at han nu er forsynet med begge dele.

Alle tolv

Fox, BF Peter Holmblad,
Nybyggerne flok.
Falkeøj, BF Per Brandt-Jensen,
Hjortefod, BA Bjarne Ivar Jarberg,
Bingo, BA Stig Hjortkjær,
2. Frederiksberg flok.
Mungo, BF Per Sonne-Nielsen,
3. Korsør flok.
Hans Ole Tønnesen,
1. Fredericia flok.
Dingo, Finn Elle,
7. Aarhus flok.
BF Morten Brinkløv,
BF Knud Erik Larsen,
begge fra Johan Rantzaus flok.

Da vi nåede Fredensborg Slot var uret blev 11, og vi var blevet godt sultne, så efter at have smidt sko og støvler gik vi i gang med madpakkerne, som hurtigt forsvandt.

Kl. 12 startede vi hjemturen med vældig højt humør, selv om fødderne nok var begyndt at sige, at de også havde noget at skulle have sagt. Kl. ca. 15,15 var vi hjemme igen, ømbenede, men egentlig ikke udskørte.

Kj. H.

SPEJDERNES MAGASIN SANGBLAD 6

Er du ulv, må du synge

Mel.: Bellmann el. Polly-Wolly Doodle.
Er du ulv må du synge på en kæk melodi.
og især når du er ude i det fri,
har du kun en enkelt tone
syng, så halsen den bl'r glø'ne,
du kan lære det, når blot du hænger i.

Skal du ud i den fejende, legende vind,
ud så solen den kan brune dig på kind.
Ud, hvor havet lystigt sprøjter,
ud, hvor stær og drossel fløjter
skal du synge, så det jubler i dit sind.

Får du sokkerne våde i lidt regnvejr en dag,
er du smurt i pisre både for og bag,
må du sørge for, humøret
ikke synker ned i pisret,
for så havner du selv i det med et brag.

Du må huske det frejdige, kåde ulvesmil,
i' det med om du skal vandre mil på mil.
Hvor du er på jordens klode:
gem det ej i din kommode,
det' den fineste valuta, der er til.

Med dit smil, med din sang, med dit glade humør
bl'r du lukket ind, hvor der var stænget før,
bare ud og på med vanten,
over mark, langs grøftkanten,
du med sang og smil kan sætte lidt kulør.

H. Brønnum-Jacobsen.

PETER VECHT

Der sker så meget i verden, som vi ikke forstår; og det, vi ikke forstår, har vi så svært ved at affinde os med.

Det står således ganske ubegribeligt for os, at Ikki skulle gå bort så tidligt. En ulykke i ferien kostede ham livet.

Sct. Hans aften rykkede jeg Ikki op i troppen — efter nogle dejlige ulveår. Ikki var en klog ulv; han var den, der kunne give efter, når det var nødvendigt for at få noget til at glide. Ikki var en dygtig ulv, hvilket de fine resultater, hans bande opnåede, bevidner. Ikki var en god ulv med det rette ulvesind; han forstod, at det var helheden, der gik forud for den enkelte.

Vi vil savne dig Ikki, overalt hvor vi plejede at møde dig.
Æret være dit minde.

Akala.

Vildmarksulvene.

Nogle ulve fra 7. Aarhus flok er ved at være klar til afrejsen til sommerlejren.

30 KILOMETER MED LILLERØD FLOK

Pinsesøndag startede 9 ulveunger fra 1. Lillerød flok på deres 30 km tur sammen med 2 voksne ledsagere.

Vi startede kl. 8,05 fra Allerød station, travede gennem Tokkekøb Hegn, først ad landevejen, siden ad Vildtmestervej og videre forbi Dæmpegård, gennem landsbyen Kirkelte og Store Dyrehave via 5-, 6- og 7-korset over Karlebo-, Grønholt- og Sørup Overdrev gennem Gl. Grønholt Vang og ud til landevejen fra Hillerød-Fredensborg, fulgte denne til Fredensborg Slot, herfra ad Københavnsvej til Asminderød korsvej, hvor vi drejede af ad landevejen gennem Gl. Grønholt Vang til landsbyen Grønholt, over Grønholt- og Karlebo Overdrev samme vej tilbage gennem skovene til Allerød.

Det var en overmåde skøn tur gennem den dejlige vårsmykkede natur. I Store Dyrehave så vi i en stor rydning hr. Mikkel i egen høje person, en stor han med en flot hale med hvid spids; han kom i fuldt firspring tværs over lysningen; han havde nok været ude at se solen danse.

På turen så vi desuden flere store musvåger på jagttur, skovduer, skovskader og en drossel; i Gl. Grønholt Vang indtog ulvene nemt det ældgamle voldsted, som ligger og holder vagt i en mose nær landevejen.

Forresten var det ikke alene skov og mark, der var pyntet fint, også de fleste huse og gårde var i overensstemmelse med gammel skik på landet hvidt og malet fint inden pinsen.

Klip til bladets kant

Hans Peter Berdlen

EN RASK ULVEUNGE

I Store Heddinge flok er der en ulveunge, som hedder Hans Peter Berdlen, og han er nok værd at lægge mærke til.

En dag legede Hans Peter i gården ved sit hjem sammen med nogle drenge, da en syv-års pige på sin cykle kørte ind i et tov, som nogle børn havde spændt ud. Rebet dannede en løkke om pigens

hals, og hun hang hjælpeløs fast uden at kunne nå jorden med benene.

Hans Peter så det og løb straks derhen, han løftede den lille bevidstløse pige så højt op, at hun kunne løses fri af rebet. Lægen, som senere behandlede hende, fortæller, at det faktisk var Hans Peter, der reddede pigens liv.

En anden gang har Hans Peter reddet en af sine ulvekammerater fra at drukne. Kammeraten var faldet i en mergelgrav, og Hans Peter fik ham halet op ved selv at stå ud på noget halm, som flød på vandet.

Hans Peter har således ikke bare en gang, men flere gange vist, at han kan tænke og handle hurtigt, når der er brug for det.

Lad os håbe, at der altid må være mange af den slags ulve i Det Danske Spejderkorps.

Hans Peter har nu fået overrakt korpsets bronzekors for livredning, og vi ønsker ham herved til lykke!

Strix

Aarhus-ulve på en opgave ved divisionsturneringen

Mesterordet

Mel.: Hos mor derhjemme.

Mowgli drog fra sted til sted,
og mesterordet han kendte;
altid bragte han det med,
så ingen ham gjorde fortræd.

I ulveflokken vi venner finder;
for mesterordet os sammen binder,
og ulvelivet os giver minder.
Vi er af samme blod i syd og nord.

Mange steder på vor jord
man ulveunger kan møde.
Vi forstår Akelas ord,
i junglen vi leger og bor.

Ovre i Amerika
du ulveunger vil finde;
liksom vi de holder af
på ture i skoven at ta'.

Asien er så stort et land,
og ulvehylet vi hører;
vi med dem ej tale kan,
men smillet forstår alle mand.

Langt herfra i Afrika
de sorte ulve har hjemme.
Hvis du kom dertil en da',
en hilsen fra os skal de ha'.

Kongsted.

7. Odense floks 30 km tur.

Vi var 19 ulve fra 7. Odense flok, der gik 30 km søndag den 17. april. Kl. 9 startede vi fra Flakhaven i Odense. Vi gik ad Vestergade til Middelfartvej mod Blommenslyst, hvor vi holdt et lille hvil.

På vej dertil havde vi vinket til de forbigående biler og moret os med at få folk til at vinke igen. Vi fulgte nu bivejene til vor hytte »Heshøj«. På dette stykke var der nogle, som foretog nogle små svinkeærinder i det bakkede terræn, så vi senere måtte vente på dem. Kl. ca. 11,30 nåede vi hytten i strålende sol, vi spiste vor medbragte mad, som vi selvfølgelig selv havde smurt.

Efter en times hvil startede vi hjemturen. Vi gik nu mod Holmstrup station, hvor Ruth, vor flokfører, spurgte, om der var nogle, der skulle med toget hjem, men der var ikke een, der meldte sig. Ved en sø som vi kom forbi, hvilede vi lidt og benyttede tiden til at se os om. I en bæk opdagede vi en stor gedde, vi så også en del fugle, blandt andre en bogfinke og en rødhals.

Nu fulgte vi bivejene videre mod Odense til Faaborgvej og derfra ind til Flakhaven, hvorfra vi var startet om morgenen, nu var kl. 17,05, dut

Vi fik alle vores 30 km plader, og så kan I tro vi alle var glade.

Med venlig ulvehilsen

BEKKO.

Dragekonkurrence

Blandt de patruljer, der inden 15. oktober indsender et fotografi eller tegning til redaktionen af en drage bygget af patruljen, trækkes lod om 3 gavekort à 15 kr. til depotet.

Den drage, der kan bruge mest snor, flyver højderrekorden hjem til sin patrulje og dermed et gavekort på 15 kr.

Bliver det mon din patrulje, der laver den bedste drage i troppen? Eller henter I mon højderrekorden hjem?

30 km vandringer.

Ud over de to beretninger om 30 km vandringer, som I kan læse om her på ulvesiderne, har følgende flokke meddelt os om vel gennemførte vandringer.

2. Herlevs flokke, Polarulvene og Sporulvene, med 34 ulve.

1. Virum flok.

1. Fredericia flok med 18 ulve.

1. Middelfart flok med 27 ulve.

7. Østerbro flok med 20 ulve.

Fortsat fortælling af PETER TINI . Tegninger: THORA LUND

Udflugten til Hareø

Christiansborg flok havde allerede før sommerlejren 3 bander: Gammelholm-Banden, som vi kender, og endvidere Rødd-Bande og Grøn-Bande. Flokken bestod således af 21 ulveunger med Mus som flokfører, og hun havde fået sig en flokassistent, der kaldtes Mik. Alle mand var i sommrelejr i nærheden af Skelskør, helt ude ved stranden, hvor de havde lånt en spejderhytte af en trop i nærheden. Flokken havde allerede tilbragt 10 dejlige dage, der blot var gået alt for hurtigt. I dag skulle de ud på en spændende udflugt til Hareøen, en lille meget lidt kendt ø i Smålandshavet, hvor der kun levede tre bønderfamilier. Flokken havde fået en fisker til at sejle dem der ud i sin meget store fiskerbåd. Båden skulle gå ved sejlkraft. Det syntes drengene jo var meget morsommere, men Mus var klar over, at vindforholdene godt kunne spille dem et puds, men heldigvis var vejret meget lovende om morgenen, så man tog af sted i strålende humør, idet man satte sin lid helt og holdent til den gamle erfarne fisker. Flokken havde tørkost med til hele dagen, og den gamle fisker syntes, det var vældig morsomt at skulle sejle med de mange, muntre ulveunger.

I den strålende sommervind gik begyndelsen af udflugten med sang og muntre indfald. Der blæste en frisk vind, som fyldte sejlene og fik båden til at sætte en pæn fart på. Da de havde sejlet en times tid, fik de øje på Hareøen, som med

sin grønne skov og gule kornmarker så meget lokkende ud.

Imidlertid lagde vinden sig efterhånden, så at båden gik langsommere og langsommere. En klam tåge lagde sig over havet, således at man snart ikke kunne se noget. Men fiskeren, som kendte farvandet som sin egen lomme, regnede det ikke for noget. Han havde sit instinkt at gå efter, og det havde aldrig svigtet ham. Mus og Mik der-

imod var ikke glade for situationen; de tænkte på ansvaret for deres 21 drenge, som imidlertid ikke skænkede en eventuel fare den ringeste tanke, tværtimod nød de, at vinden ikke blæste så voldsomt mere, for så gyngede båden ikke, og der var jo unægtelig nogle af drengene, som havde fået mærkelige fornemmelser i mellemgulvet af den stadige gyngen og vuggen. Nu gik båden helt i stå og lå og drev stille på vandet. Der var ikke andet at gøre end at få årerne frem, men de gavnede ikke meget. Fiskeren passede een åre og Mus og Mik skiftedes til at passe den anden. Et par reserveårer skiftedes ulveungerne til at passe; det var ikke så nemt for de små ulveunger at bakke med de store, tunge årer, men det hjalp dog noget.

Pludselig lød der en skuren og skingren, og fiskerbåden stod helt stille. En undersøgelse viste, at den havde boret sig ind i et skibsvrag, der lå og ragede op af havet, men som man i den nu hel tætte tåge ikke havde set. Det var en pinlig stilling for fiskeren og hans dyrebare last, da en pludselig ændring i vejret kunne gøre stillingen temmelig vanskelig for dem alle.

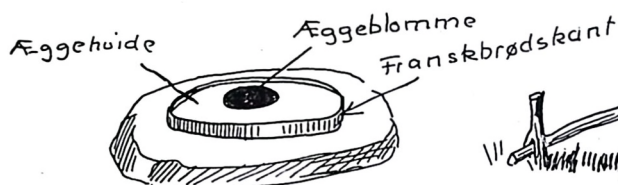
(Fortsættes i næste nr.)

Patruljeweek-end 14./15. august 1955.

Vi besluttede på sommerlejren, at vi ville starte tidligt efter sommerferien, så vi mødtes til den første week-end straks

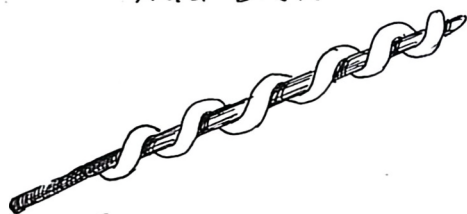
På cykle gik det til Nordskoven, hvor vi havde en hygsom aften ved lejrbålet. Næste morgen begyndte vi at studere primitiv madlavning. Det var sjovt. Hver af os lavede sine ting, nogle flere ting.

Steens spejlæg på
flad sten

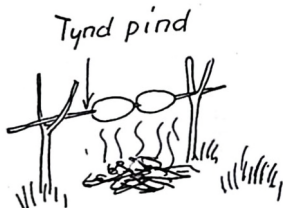
Viggos kød på spid

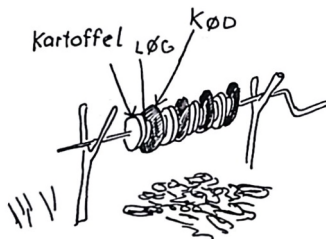
Søren's snobrød

Svends kanin på spid

Jens "koger" æg

Torbens kabob

SPEJDER TIDENDE

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

Franske spejdere i De franske Alper.

5. Østerbro trop

har haft sin årlige patruljekonkurrence, der har budt på lidt af hvert. Den startede med jule good turnen, hvor vi afleverede 5 store frugtkasser fyldt med varer. Senere var vi ude og lede efter en forsvunden amerikaner; det var en alarmeringsøvelse en lørdag aften. Den store Uran jagt, hvor vi gik efter en kortskitse, lavet af en gammel canadier på et lommebogsblad, var vældig sjov; lommelygterne blev taget fra os i starten, og i stedet fik vi udleveret en gammel konservesdåse og 2 julelys! Vejret var det bedste man kunne tænke sig. Da vi vågnede søndag morgen, lå der ny sne over-

alt, så vi kom meget nemt i den rette canadiske stemning.

På et TM fik vi 16 forskellige spørgsmål om København stukket ud; de var vældig skrappe, og så havde vi kun 1 time til at besvare dem i. Hver måned fik vi et hold »husflidsopgaver«, der var een til hver mand i patruljen. Der var alle mulige ting, og det var vel nok flotte arbejder, der blev afleveret. Bl. a. skulle vi lave et puslespil af et generalstabsskørt og lave en æske af naturtræ til det. Og et primitivt instrument. Eller hvad kan du få ud af en æske husholdningstændstikker, æsken iberegnet.

Men der var mange flere. Lige efter nytår fik hver mand besked på hurtigt at bringe 50 gr ager til TF; kort tid efter fik hver patrulje så 10 af dem, som skulle plantes og gro, så de var store og flotte, når vi skulle slutte konkurrencen.

Men der skete meget mere, desværre er der ikke plads her til det hele. Resultatet blev, at Egerne vandt den evigt vandrende sølv-økse, der er en ærespræmie fra førerstaben.

Ih, hvor er det godt, at det er overstået; men av hvor var det skæg.

P. A.

Cort Adeler trop

deltog sidste år i Skjalm Hvides og Vestsjællands divisions jamborette ved Torbenfeldt, og vi kontaktede her troppen fra Lohr am Main. Der deltog 6 spejdere fra Lohr, og de var indkvarteret hos os i nogle dage, inden de foretog hjemrejsen.

I år er det blevet vores tur til at gøre gengæld, idet de arrangerer jamborette i Schwarzwald, og vi er blevet inviteret derned. Når dette nummer af Magasinet udkom-

mer, er vi vendt tilbage, efter først at have været indkvarteret hos spejderne i Lohr i 8 dage og derefter deltaget i jamborette i andre 8 dage.

DANAHOFDIVISIONEN

er det nye navn for tidligere Østfyns division. Divisionen omfatter troppene i Kerteminde, Ullerslev, Ringe og de to Nyborg-troppe, Christian II's trop og søspejdertroppen.

Divisionen afholder i slutningen af august en stor natøvelse sammen med Odense divisionen og Valdemar Sejrs divisionen.

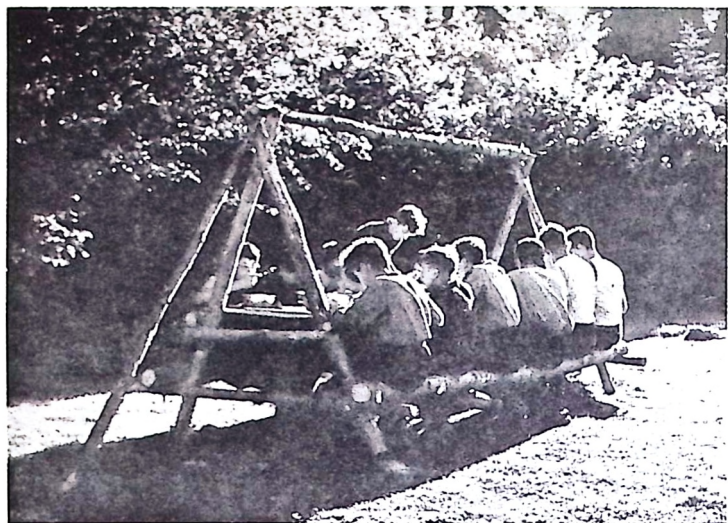
Mindst 5000 tilskuere

havde Sct. Georgsgildet og spejderkorpene samlet til Sct. Hans fest i Esbjerg. Der blev vist både morsom og betagende underholdning, og aftenen sluttede med fakkeltog ind til byen.

FRA PRØVER OG DUELIGHEDSTEGN

Kunne benytte vejviser

Franske spejdere har æren af dette solide spisebord

2. Herlevs sommerlejr

gik i år til Slesvig med besøg i bl. a. Husum, Rendsburg, Flackeby, Christianslyst og Flensborg. Lejren sluttede ved Abækhytten, hvor troppepen de sidste dage var sammen med afdelingens ulveunger, der havde sommerelejr dertil.

Rævene i 1. Bogense trop

tog godt for sig af retterne ved Nordvestfyens divisions turnering i St. Bededagsferien, idet patruljens otte mand sled så bravt i det, at de nåede ikke mindre end fem place-ringer, mon ikke det var danmarkskrekord! (Kan andre gøre dem rangen stridig? Red.). Rævene vandt nemlig: Turneringsløb, hike, natløb, »hemmelig opgave« og vildsvine-tanden.

I den anledning har patruljeassistenten modtaget sin patruljes højeste udmærkelse: »Den elfenbensfarvede ræv med guldhale«.

REDAKTØREN

vil meget gerne bringe tekst og billeder fra jeres sommerlejr. — Er du ham, der hjælper? Tak!

1. Nakskov trop

har sammen med de øvrige spejderkorps og F.D.F. afholdt en stor Sankt Hans fest, der havde samlet mange tilskuere, som overværede en fornøjelig lejrbaalsunderholdning.

Hans Tausens trop

var i år på Bornholm (stakkels ø) i 10 dage, hvor vi på »Apostlenes heste« tog langs den østlige side.

Frimærker til at hjælpe det internationale arbejde med, har vi i patruljerne afklippet i vildelse og har samlet ret pæne bunker.

Vi tænkte en overgang på, hvergang troppepen afsendte et brev, at vedlægge returkuvert til vore egne påklistede frimærker, men tanken blev forkastet som for skotsk.

I divisionsturneringen var vi »Drengene i Mafeking«. — Knaldgod turnering, med masser af kampe mod boerne (divisionens skovmænd. Stakkels fyre). De var 15 mod 125 spejdere, men til gengæld larmede de 15 for 2000 mand.

Troppepen blev nr. 4 af 7. Ja!! Hov-hov!! Næste gang bliver det bedre. Stol blot på det.

Hopla.

Kongebrokskoven i Middelfart

var igen i år rammen om 300 med-

lemmer af ungdomskorpsenes Skt. Hansfest. En tusindtallig tilskuerskare overværede underholdningen, der sluttede med fakkeltog.

Trop nr. 198

er navnet på en spejdertrop i New York, som er sammensat af blinde drenge.

Dens medlemmer lader sig ikke slå ud, fordi de mangler synet. Tværtimod gør de alt, hvad de kan, for at blive lige så dygtige som børn, der kan se. De blinde spejdere læser i spejderhåndbogen, men den er mange gange større og tykkere end den almindelige spejderhåndbog, selv om der står nøjagtigt det samme i den. Den er nemlig skrevet med blindskrift, og disse bogstaver fylder meget mere end almindelige bogstaver. De består af flere små ophøjede prikker, som den blinde føler med finger-spidserne.

I trop 198 tager drengene de due-lighedstegn, som I kender, de lærer at binde alle slags knob, de fletter og laver læderarbejder, og de lærer alt det, man skal kunne, for at ligge i lejr. Deres fører er den eneste, der kan se. Når han har ledet dem til lejrpladsen, rejser de selv teltene, tænder bål og laver mad. Men ikke nok med det. De træner også i forskellig slags sport. De går hverken af vejen for at spille fodbold eller for at skyde med bue og pil.

Når de skyder med flitsbue, tager de en særlig opfindelse til hjælp. Skytten stiller sig mellem to pæle, og mellem de to pæle går der i en bestemt højde en usynlig lysstråle. Den er anbragt sådan, at den netop er så højt oppe, som skytten skal holde buen, for at pilen kan ramme skiven. Når han nu langsomt løfter buen, kommer den i strålen, og i samme øjeblik lyder der en summetone, som fortæller ham, at han holder buen rigtigt.

ER DU MED I FOTO-KONKURRENCEN?

Fik du læst om den på side 123?

Spejdere fra St. George's trop i Jerusalem

FRIMÆRKEINDSAMLINGEN

I februar nummeret af Magasinet opfordredes der til indsendelse af brugte frimærker til korpskontoret, som så igen sendte dem til Boy Scouts International Bureau i London, hvorfra de blev solgt, og de penge, der kom ind, blev brugt til hjælp for spejderarbejdet i de lande, hvor man ikke havde så meget spejderarbejde og heller ikke de økonomiske midler dertil.

Der er foreløbig 24 patruljer, der har indsendt brugte frimærker, og da der den 1. juni blev gjort op, hvilken patrulje der havde samlet flest frimærker, gav det følgende resultat:

Nr. 1: Falkene, Prins Hamlets trop. Gavekort til depotet på 25 kr.
Nr. 2: Uglerne, 1. Lillerød trop. Gavekort til depotet på 15 kr.
Nr. 3: Leoparden, Skt. Clement. Gavekort til depotet på 10 kr.

Vi lykønsker vinderne og takker i øvrigt alle medvirkende patruljer. Den lille konkurrence, som vi havde knyttet til indsamlingsen, er altså overstået, men indsamlingsen af brugte frimærker fortsætter atter, og vi venter at høre fra mange hundrede patruljer landet over. I skal blot klippe frimærkerne af alle de breve, I kan få lov til — men pas på ikke at beskadige takkerne, klip hellere een centimeter fra mærket — og gem dem, og når I har samlet en passende bunke, sender I dem til korpskontoret.

Penneven.

En spejder på 15 år fra Odense ønsker at skrive sammen med en jævnaldrende spejder. Interesserede bedes skrive til redaktøren.

NYE DAVNE TIL TÆRES SIDEN

VÆBDERE

- Godthaab trop
PF Otto Knudsen
PA Sten Folke Frederiksen
Palle Drosthede

Leo-troppen

- Sundby trop
PF Erling Lofaldtsen
- Terndrup trop
PA Bill Stemmings

- Cimbrertrop. Støvring
Erik Hansen

10. Odense trop

- PF Peter Schmidt

Richard Løvehjerte

- PF Jørgen Johansen

1. Søborg trop

- Otto Mønsted Nielsen

- Hans Hammer Nielsen

- Ebbe Sejr Nielsen

- Hellig Anders trop

- PF Poul Petersen

- PF Kurt Nielsen

- PF Tommy Jensen

- PA Ib Kruse Jørgensen

- PA Erling Rasmussen

- Svend Erik Henriksen

1. Valby trop

- Niels Andersen

- Jørgen Larsen

- Hans Tausens trop

- PF Erik Appel

- PA Ole Kongsted

- Mogens Sternhke

- Per Frandsen

1. Aarhus trop

- PA Arne Gottlieb

- Jørgen Andresen

- Godthaab trop

- PA Frank Hansen

- Godthaab trop

- PA Finn Olsen

2. Ørdrup trop

- Hans Klinken

1. KL. SPEJDERE

- Aabenraa trop
PF Peter Dall
PF Jørgen Schaumburg-Christensen

2. Ørdrup trop

- Jørgen Lauterbach

- Bent Lykke Rasmussen

- Steffen Schjoldt

- Østerbro trop

- Stump

1. Langess trop

- PF Carl Oscar H. Svendsen

- Godthaab trop

- PF Ib Skotte Skottov

- Cort Adeler, Svinninge

- SM Arne Andersen

- SM Jørgen Vind Andersen

- SM Henrik Clausen

- SM Erik Enegren

- SM Erik Madsen

- SM Ib Rasmussen

- SM Jens Rosbjerg

- Richard Løvehjerte

- PF Klaus Pallesen

- PF Steen Grundtvig

- SM Mogens Nielsen

- SM Peter Bjørn Jensen

2. Østerbro trop

- PF Niels Bentsen

1. Cimbrertrop. Støvring

- Kjeld Poulsen

- Jens Chr. Seierup

3. Godthaab trop

- PF Otto Knudsen

- PA Svend Johannesen

5. Odense - Set. Georgs trop

- PA Louis Prilsholm

- PA Bent Aagaard Nielsen

- SM Hans Pedersen

2. Ørdrup trop

- Jørgen Lauterbach

- Bent Lykke Rasmussen

5. Godthaab trop

- PF Ib Skotte Skottov

1. Aarhus trop

- Kal Wolff Petersen

2. Østerbro trop

- PF Niels Bentsen

1. Cimbrertrop. Støvring

- Kjeld Poulsen

- Jens Chr. Seierup

5. By

- Knud Erik Lykkeberg

1. Kong Volmer trop
PF Jørgen Wiberg
3. Godthaab trop
PA Svend Johannesen

VANDRINGER

100 km

1. Fjellerup trop

- Henning Jensen

- Knud Petersen

- Leif Mathiesen

1. Haderslev trop

- SM Kaj Rasmussen

- SM Peter Damm

10. Odense trop

- PF Niels Andersen

- PF Walder Nielsen

- 75 km

5. Odense - Set. Georgs trop

- PF Finn Christiansen

- PF Henning Nielsen

- PA Jørn Hansen

2. Ørdrup trop

- Ib Schmidt

- Bjørn Albeck

- Torben Reimers Hansen

- Hermann Brusch

- 60 km

1. Valby trop

- PF John Hansen

- PA John Glimd

- Niels Andersen

- Benny Bauer

- Jørgen Larsen

- Erling Petersen

- Kurt Petersen

7. Østerbro trop

- PF Kurt Meinert Hansen

- PA Finn Jensen

- Jørgen Forsby

- Richard Løvehjerte

- PF Klaus Pallesen

- PF Steen Grundtvig

- PA Jørgen Madsen

- Freriks Sønder

- PF Ib Thykjaer

- PF Erik Bay Rasmussen

- PF Mogens Larsen

- PA Mogens Buhelt

- Sten Anker Jensen

- Niels Øxenhav Nielsen

- Knud Bjerregaard-Hansen

- SM Ib Jansen

- Leo-troppen

- PA Klaus Jochimsen

- Sven Vangbæk

RIDDERE

5. Odense - Set. Georgs trop

- PA Louis Prilsholm

- PA Bent Aagaard Nielsen

- SM Hans Pedersen

2. Ørdrup trop

- Jørgen Lauterbach

- Bent Lykke Rasmussen

5. Godthaab trop

- PF Ib Skotte Skottov

1. Aarhus trop

- Kal Wolff Petersen

2. Østerbro trop

- PF Niels Bentsen

1. Cimbrertrop. Støvring

- Kjeld Poulsen

- Jens Chr. Seierup

3. LIDBOR

5. By

- Knud Erik Lykkeberg

2. Hobro flok

har med 39 ulveunger været i sommerlejr ved Bramslevgaard.

FORSIDEBILLEDET

viser yngste mand i patruljen i færd med det krævende job: Gryderengøring.

Billedet er taget af DA Atli Thostrup, Heimdal div.

Jokke

blev i sommerlejren om muligt endnu mere ven med sin trofaste spejderhat — årsag: under dens skygge var skygge at finde!

**Så langt lageret rækker
sælger vi
i tiden 25. aug. til 30. sept.
til følgende**

Særpriser

Vindjakker, alle slags $\frac{1}{2}$ pris

f. eks. $\frac{3}{4}$ lang Ninoflex-
Poplin, 12 år, før 41.50 **nu 20.75**

Vendelumber — klæde
og poplin, ... før 88.00 **nu 44.00**

Skjorter, kun voksne ... $\frac{1}{2}$ pris

f. eks. ternede, prima
bomuld før 23.50 **nu 11.75**

Ensfarvede med 2 lom-
mer og skulderstropper
før 28.50 **nu 14.25**

Regnfrakker sort
oilskind $\frac{1}{2}$ pris
nu 15.00–25.00

Gummisko, restpar ... $\frac{1}{2}$ pris

Spejderbukser
Blå, livvidde 72–74 **5.85**

Battledressbluser
Brugte — rest **6.85**

NB! Priserne gælder kun så længe lager haves.

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

Spejdernes Magasin
Red.: Kommunerører
J. B. Skotte Hansen
Tobaksvejen 33, Søborg
Spejdersport
Red.: Adjunkt Svend Ranvig
Kongebovej 28, Sorø

NØRRE FARIMAGSGADE 39
København K, telf. Palm 4526
Odense: Klostervej 19, telf. 12.418
Ålborg: Kong Hansgade 1, telf. 8370
Århus: Frederiksgade 69, telf. 2 36 13
Depotet er korpsets egen forretning
og giver bonus til korpsets afdelinger

Korpskontor
Frydendalsvej 32, København V
Telefon VE 3686
Kontortid: 8–16, lørdag 8–12
Begge blades ekspedition:
Korpskontoret